

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ  
«ДНІПРОВСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»  
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ»**

**КАФЕДРА ЗАГАЛЬНОЇ ТА СПЕЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ  
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ “СИЛА МАЙБУТНЬОГО”**



**ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА  
В УМОВАХ ОСВІТНІХ ТРАНСФОРМАЦІЙ:  
МОДЕЛІ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ**

Збірник тез доповідей  
регіональної науково-практичної конференції  
(м. Дніпро, 23 квітня 2026 року)

Дніпро, 2026

*Рекомендовано до друку Вченою радою  
комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної  
освіти» Дніпропетровської обласної ради»,  
протокол Вченої ради № 13 від 13.05.2026 року*

**Рецензенти:**

Ольга Цокур, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри романо-германської філології та методики викладання іноземних мов Міжнародного університету;

Віктор Швидун, директор навчально-наукового інституту педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради», канд. пед. наук, доцент;

Любов Пасічник, доцент кафедри соціально-гуманітарної освіти комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради», канд. пед. наук, доцент.

Педагогіка партнерства в умовах освітніх трансформацій: моделі практичної реалізації: збірник тез доповідей учасників регіональної науково-практичної конференції (м. Дніпро, 23 квітня 2026 р.). Дніпро : КЗВО «ДАНО» ДОР», 2026. 272 с.

У збірнику подаються тези доповідей учасників регіональної науково-практичної конференції «Педагогіка партнерства в умовах освітніх трансформацій: моделі практичної реалізації», що відбулася 23 квітня 2026 року в місті Дніпро на базі комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради». Тематика матеріалів охоплює ключові напрями розвитку педагогіки партнерства, зокрема організаційно-управлінські засади її впровадження, забезпечення ментального здоров'я і психологічної безпеки учасників освітнього процесу, використання цифрових освітніх середовищ, розвиток інклюзивної освіти та реалізацію партнерської взаємодії у вищій і післядипломній освіті.

Матеріали розміщено в авторській редакції. Відповідальність за зміст матеріалів, їхню відповідність вимогам чинного правопису і достовірність фактів та статистичних даних несуть автори.

## Редакційна колегія

**Тетяна Мотуз**, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

**Тетяна Дороніна**, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

**Анжела Пісковенко**, старший викладач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

**Наталія Олефір**, старший викладач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради».

## Організаційний комітет

**Віктор Сиченко**, доктор наук з державного управління, професор, ректор комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

**Марина Ватковська**, кандидат філософських наук, доцент, проректор з науково-педагогічної та методичної роботи комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

**Тетяна Мотуз**, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

**Світлана Лук'янченко**, проєктна менеджерка проєкту «Митці згоди», директорка зі стратегічного розвитку ГО «Сила майбутнього»;

**Ольга Сердюк**, тренер-фасилітатор та координатор проєкту «Митці згоди»;

**Анжела Пісковенко**, старший викладач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради».

**Олена Слободенюк**, старший викладач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради».

## ЗМІСТ

### СЕКЦІЯ 1

#### ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКІ УМОВИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІКИ ПАРТНЕРСТВА

|  |    |
|--|----|
| <b>Бурлакова Ю. Д.</b><br><i>Синергія взаємодії учасників освітнього процесу НВО №136 в умовах експериментальної програми партнерства: виховні аспекти та життєві сенси</i>                                    | 11 |
| <b>Варакута Л. В., Годько О. П., Куковенкова Л. О.</b><br><i>Науково-методичні засади реалізації моделі педагогіки партнерства «Чотири стихії» в комунальному закладі «Ліцей №19» Кам'янської міської ради</i> | 15 |
| <b>Ватковська М. Г.</b><br><i>Педагогіка партнерства у контексті державної освітньої політики та забезпечення якості освіти</i>  | 20 |
| <b>Виноградова К. О.</b><br><i>Партнерська модель міжпоколінної взаємодії як чинник професійної адаптації та кар'єрного зростання молодих педагогів у закладі загальної середньої освіти</i>                   | 23 |
| <b>Зозуля Н. В.</b><br><i>Організаційно-управлінське забезпечення розвитку педагогіки партнерства у закладі спеціальної освіти</i>   | 26 |
| <b>Ігнатченко Н. В.</b><br><i>Партнерська взаємодія науково-методичного супроводу формування професійної компетентності педагогічних працівників</i>   | 30 |
| <b>Кривоносенко Я. С., Волік Н. М.</b><br><i>Педагогічні умови та сучасні підходи до співпраці ЗДО з батьками в контексті естетичного виховання дошкільників</i>   | 33 |
| <b>Листопад О. А., Листопад Н. Л.</b><br><i>Культура педагогіки партнерства як об'єкт управління в системі вищої та фахової передвищої освіти</i>  | 38 |
| <b>Мойсеєнко І. М.</b><br><i>Партнерські практики у створенні безбар'єрного освітнього середовища</i>  | 42 |
| <b>Наумук Н. В.</b><br><i>Організаційно-управлінські умови розвитку педагогіки партнерства</i>   | 45 |
| <b>Сердюк О. Ю., Куєвда Т. М., Макарова І. С., Лук'янченко С. О.</b><br><i>Від підготовки педагога до змін у шкільній спільноті: практична реалізація педагогіки партнерства у проєкті «Митці згоди»</i>       | 49 |

8. Філімонюк А. С. Особливості партнерської взаємодії між вихователем ЗДО та батьками: ефективні практики. *Наша школа: науково-практичні студії*. №2(10). 2025. С. 53-63. URL: <http://nashasholadoi.oano.od.ua/article/download/338009/326386>

## **КУЛЬТУРА ПЕДАГОГІКИ ПАРТНЕРСТВА ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ**

*Листопад О. А.*

*Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний  
університет імені К. Д. Ушинського»  
м. Одеса, Одеська область, Україна*

*Листопад Н. Л.*

*Комунальний заклад «Одеський педагогічний фаховий коледж»  
м. Одеса, Одеська область, Україна*

Сучасні трансформації в системі вищої та фахової передвищої освіти зумовлюють необхідність переосмислення традиційних підходів до організації освітнього процесу. Одним із ключових напрямів означених змін є впровадження педагогіки партнерства, яка базується на засадах взаємної довіри, поваги, відкритості та співпраці між усіма учасниками освітнього процесу [5, с. 78]. Формування культури педагогіки партнерства в закладі вищої та фахової передвищої освіти потребує не лише зміни педагогічних підходів, але й трансформації управлінських стратегій, організаційної культури та комунікаційних практик. Особливого значення набуває управлінський аспект, оскільки саме ефективне управління створює умови для сталого розвитку партнерських відносин [4, с. 89].

Проблема педагогіки партнерства широко досліджується у сучасній педагогічній науці. Науковці [1; 3; 5] наголошують на важливості взаємодії між викладачем і студентом як рівноправними суб'єктами освітнього процесу. Значна увага приділяється також ролі освітнього менеджменту у створенні сприятливого середовища для розвитку партнерських відносин [2, с. 10]. Разом із тим, питання формування культури педагогіки партнерства саме в контексті управлінської діяльності у закладі вищої та фахової передвищої освіти потребує подальшого теоретичного осмислення та практичного впровадження.

Педагогіка партнерства розглядається як система взаємин, що ґрунтується на принципах рівноправності, діалогу, взаємної відповідальності

та довіри [5, с. 78]. У закладі вищої та фахової передвищої освіти вона реалізується через взаємодію між адміністрацією, викладачами, студентами та стейкхолдерами. Формування культури педагогіки партнерства передбачає: створення сприятливого психологічного клімату; забезпечення відкритості управлінських процесів; розвиток ефективної комунікації; підтримку ініціативності та академічної свободи.

Управління закладом вищої та фахової передвищої освіти відіграє визначальну роль у формуванні культури партнерства [4, с. 89]. Серед основних управлінських умов можна виділити: лідерство, орієнтоване на партнерство – керівник закладу вищої та фахової передвищої освіти має виступати не лише адміністратором, але й фасилітатором взаємодії, який підтримує відкритий діалог і сприяє розвитку довірчих відносин; формування організаційної культури – культура партнерства має бути інтегрована у ціннісні орієнтири закладу, що передбачає впровадження етичних норм, принципів академічної доброчесності та взаємоповаги; децентралізація управління – залучення викладачів і студентів до процесу прийняття рішень сприяє підвищенню їхньої відповідальності та мотивації; розвиток комунікаційних стратегій – ефективна внутрішня комунікація забезпечує прозорість діяльності закладу та сприяє формуванню довіри; підтримка професійного розвитку – організація тренінгів, семінарів і програм підвищення кваліфікації сприяє розвитку компетентностей, необхідних для реалізації педагогіки партнерства.

Для ефективного впровадження культури педагогіки партнерства у закладі освіти доцільно застосовувати комплекс взаємопов'язаних управлінських і організаційних механізмів, що забезпечують активну участь усіх суб'єктів освітнього процесу. Такий підхід сприяє не лише підвищенню якості освітніх послуг, але й формуванню довірливого та відкритого освітнього середовища [1, с. 63]. Передусім важливим механізмом є створення дорадчих органів за участю студентів, що забезпечує їхню залученість до процесів ухвалення управлінських рішень. Завдяки цьому студенти отримують можливість впливати на організацію освітнього процесу, що, у свою чергу, сприяє розвитку відповідальності, ініціативності та лідерських якостей. Актуальними є такі напрями: «Участь студентів у формуванні освітніх програм: досвід і перспективи», «Студентське представництво в системі внутрішнього забезпечення якості освіти», а також практика створення дорадчих рад факультетів і проведення спільних засідань адміністрації та студентського активу.

Разом із тим, ефективність партнерської взаємодії значною мірою залежить від налагодження системи зворотного зв'язку, яка дозволяє

своєчасно виявляти проблеми та реагувати на потреби учасників освітнього процесу. Регулярне використання таких інструментів, як анонімні опитування, онлайн-анкетування після завершення курсів або проведення фокус-груп, сприяє вдосконаленню якості викладання та організації освітнього процесу. У межах означеного напрямку доцільно розглядати теми «Зворотний зв'язок як інструмент управління якістю освіти» та «Анонімне опитування студентів: ефективність та виклики».

Логічним продовженням зазначених механізмів є розвиток студентського самоврядування, яке виступає важливим інструментом демократизації управління в закладі освіти. Саме через діяльність органів самоврядування студенти реалізують свої права, набувають управлінського досвіду та формують активну громадянську позицію [3, с. 164]. Заслужують на увагу такі теми, як «Роль студентського самоврядування у формуванні культури партнерства» та «Лідерство в студентському середовищі як фактор освітніх змін», а також практики організації студентських форумів і залучення студентів до розподілу ресурсів.

Водночас сучасні умови розвитку освіти зумовлюють необхідність активного використання цифрових платформ для комунікації, що значно розширюють можливості взаємодії між викладачами та студентами. Такі інструменти забезпечують оперативність обміну інформацією, прозорість управлінських процесів і доступність освітніх ресурсів. Актуальними є теми «Цифровізація освітнього середовища як основа педагогіки партнерства» та «Онлайн-комунікація в системі «викладач–студент»: нові можливості», а також практичне використання платформ дистанційного навчання і внутрішніх комунікаційних каналів.

Не менш важливим механізмом є організація спільних проєктів викладачів і студентів, що сприяє формуванню партнерських відносин на основі співпраці та спільної відповідальності за результат. Проєктна діяльність дозволяє поєднати теоретичні знання з практичним досвідом, а також створює умови для взаємного навчання. Доцільно розглядати теми «Проєктне навчання як інструмент реалізації педагогіки партнерства» та «Спільні наукові дослідження викладачів і студентів», а також практики участі у грантових програмах і міждисциплінарних проєктах.

Завершальним, але не менш значущим елементом є моніторинг рівня задоволеності учасників освітнього процесу, який забезпечує зворотний зв'язок на стратегічному рівні управління [4, с. 89]. Такий моніторинг дозволяє оцінити ефективність впроваджених механізмів, виявити проблемні аспекти та своєчасно скоригувати управлінські рішення. Актуальними є теми «Моніторинг якості освіти в умовах педагогіки партнерства» та «Індикатори

задоволеності студентів освітнім процесом», а також практика регулярного проведення опитувань і аналізу їх результатів. Отже, комплексне та узгоджене впровадження зазначених механізмів забезпечує формування цілісної культури педагогіки партнерства, що базується на принципах відкритості, довіри та взаємної відповідальності. Водночас важливо, щоб означені механізми не носили формального характеру, а були органічно інтегровані у щоденну управлінську практику закладу вищої освіти [4, с. 89].

Впровадження педагогіки партнерства в управлінську практику закладів вищої та фахової передвищої освіти сприяє: підвищенню якості освіти; формуванню активної громадянської позиції студентів; розвитку професійних компетентностей; зміцненню довіри між учасниками освітнього процесу. Разом із тим, існують певні виклики, зокрема опір змінам, недостатній рівень підготовки педагогічних кадрів та обмеженість ресурсів. Подолання труднощів потребує системного підходу та підтримки на всіх рівнях управління. Формування культури педагогіки партнерства в закладі вищої освіти є складним і багатограним процесом, що потребує ефективного управління. Ключову роль відіграє керівництво закладу вищої освіти, яке має забезпечити створення сприятливих умов. Управлінський аспект передбачає впровадження стратегій, спрямованих на розвиток відкритості, довіри, співпраці та взаємної відповідальності. Лише за умови системного підходу можливо досягти сталого розвитку культури партнерства та підвищення якості освіти.

#### Список використаних джерел

1. Ворожбіт-Горбатюк В. Компетентність педагогічного партнерства як базис якості вищої педагогічної освіти. *Молодь і ринок*. 2021. Вип. № 10/196. С. 63–68. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2021.248528>
2. Листопад О. А., Мардарова І. К. Методика підготовки майбутніх вихователів до управлінського забезпечення професійної діяльності у системі дошкільної освіти. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Педагогічні науки*. 2021, Вип. 3 (47) С. 10–17. DOI: <https://doi.org/10.31376/2410-0897-2021-3-47-10-18>
3. Листопад О., Мардарова І. Підготовка майбутніх вихователів до управлінського забезпечення професійної діяльності закладів дошкільної освіти. *Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. Педагогічні науки*. Ізмаїл: РВВ ІДГУ, (56), 2021. С. 164–173. DOI: [https://doi.org/10.31909/26168812.2021-\(56\)-19](https://doi.org/10.31909/26168812.2021-(56)-19)
4. Листопад О., Мардарова І. Формування управлінської культури майбутніх педагогів дошкільної освіти. *Ізмаїльського державного гуманітарного університету: збірник наукових праць. Педагогічні науки*. Ізмаїл: РВВ ІДГУ. 2022, (58) С. 89–101. DOI: [https://doi.org/10.31909/26168812.2022-\(58\)-10](https://doi.org/10.31909/26168812.2022-(58)-10)
5. Лук'яненко С., Пісковенко А. Педагогічне партнерство як стратегічний складник формування професіоналізму в освіті. *Вісник Дніпровської академії неперервної*

## ПАРТНЕРСЬКІ ПРАКТИКИ У СТВОРЕННІ БЕЗБАР'ЄРНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

*Мойсеєнко І. М.*

*КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» ДОР» м. Дніпро,  
Дніпропетровська область, Україна*

Для ефективного навчання дітей з особливими освітніми потребами (ООП) необхідне освітнє середовище, побудоване на принципах універсального дизайну, оскільки воно з самого початку враховує природне різноманіття учнів – їхні фізичні, сенсорні, когнітивні та мовленнєві особливості [3, с. 7]. Таке середовище не вимагає окремих спеціальних умов чи адаптацій під конкретну дитину, а натомість пропонує гнучкі способи представлення інформації, вираження знань та залучення до навчального процесу, що робить освіту доступною для кожної дитини без виокремлення та стигматизації.

Універсальний дизайн – це підхід до проектування середовища, продуктів і послуг, який забезпечує їх максимальну доступність та зручність для всіх людей без необхідності подальшої адаптації. Він ґрунтується на семи принципах: рівність у використанні, гнучкість, простота та інтуїтивність, легкість сприйняття інформації, толерантність до помилок, низьке фізичне навантаження, розмір і простір для доступу [3, с. 8]. У контексті освіти універсальний дизайн означає створення такого навчального середовища, яке враховує природне різноманіття учнів і дає кожному можливість навчатися найбільш ефективним для нього способом.

Взагалі універсальний дизайн створюється не для окремої категорії людей, а для всього населення. Те, що зручно для дитини з ООП, виявляється комфортним і для всіх інших учнів: широкі двері, контрастне маркування сходинок, зручні поручні, доступна навігація, спокійне освітлення. Якщо в школі ще немає дитини з ООП, але приміщення вже облаштоване за принципами універсального дизайну, то з появою такої дитини ніхто не пов'яже позитивні зміни з її приходом. Такі зміни будуть сприйматися як норма, а не як «особливі умови» [2, с. 188]. Це дозволяє уникнути будь-яких проявів дискримінації та стигматизації.

В ідеалі кожна школа мала б проектуватися за принципами універсального дизайну – тоді вона з самого початку була б зручною для всіх

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ  
«ДНІПРОВСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»  
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ»**

**Кафедра загальної та спеціальної педагогіки**

Наукове видання

**«ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА В УМОВАХ ОСВІТНІХ  
ТРАНСФОРМАЦІЙ: МОДЕЛІ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»**

Збірник тез доповідей  
регіональної науково-практичної конференції

Видано в авторській редакції

Відповідальні за випуск: Мотуз Т. В., Пісковенко А. О.

Технічний редактор: Пісковенко А. О.

Україна, 49006, м. Дніпро, вул. Володимира Антоновича, 70  
тел.: +38-056-732-48-4

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ  
«ДНІПРОВСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»  
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ»**

**КАФЕДРА ЗАГАЛЬНОЇ ТА СПЕЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ  
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «СИЛА МАЙБУТНЬОГО»**

Наукове видання

**ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА В УМОВАХ ОСВІТНІХ  
ТРАНСФОРМАЦІЙ: МОДЕЛІ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ**

Збірник тез доповідей  
регіональної науково-практичної конференції

Видано в авторській редакції

Відповідальні за випуск: Мотуз Т. В., Пісковенко А. О.

Технічний редактор: Пісковенко А. О.

Україна, 49006, м. Дніпро, вул. Володимира Антоновича, 70  
тел.: +38-056-732-48-48